

19. Behandlingen af en almindelig borgerlig Sag ved Landsret som første Instans. Om, hvilke Sager der behandles ved Landsret som første Instans, se Nr. 2. Proceduren under en Landsretssag bestaar af to Hoveddele: Skriftvekslingen og den mundtlige Domsforhandling; i Forbindelse med denne sidste finder eventuelt Bevisførelsen Sted. Skriftvekslingen bør normalt kunne tilendebringes i et eller to Retsmøder og Domsforhandlingen i et. Imellem disse kan det dog efter Omstændighederne, og navnlig naar der opstaar Strid mellem Parterne vedrørende Bevisførelsen, være nødvendigt at afholde et eller flere Retsmøder til Domsforhandlingens Forberedelse; men Retten bør gøre sit til, at al unødvendig Udsættelse og Vidtløftighed undgaas.

Stævningen indleveres paa Rettens Kontor til Berømmelse og tilbageleveres derefter Sagsøgeren til Forkyndelse. Stævnevarslet er, naar Sagvolderen bor i den Underretskreds, hvor Landsrettens Sæde er, 14 Dage, ellers 3 Uger eller længere. I Stævningen giver Sagsøgeren en kort Fremstilling af sine Søgsmålsgrunde og sin Paastand. Paa første Tægtedag skal Sagsøgte fremlægge Svarkrift, indeholdende hans Paastand og en kort Fremstilling af hans Benægtelser og Indsigelser og i det hele af de Kendsgerninger, hvorpaa hans Forsvar grunder sig. Han kan gøre Modfordringer gældende ligesom ved Underret. Begæres ingen yderligere Skriftveksling og heller ingen Bevisførelse, berammes Domsforhandlingen. Begæres derimod yderligere Skriftveksling, fastsætter Retten Frister, inden hvis Udløb Parterne udenretslig skulle have tilstillet hinanden Replik og Duplik, og berammer et nyt Retsmøde, i hvilket disse Skrifter fremlægges. I dette Møde fastsættes derhos Tiden for Domsforhandlingen, hvad enten Bevisførelse begæres eller ej, men i første Tilfælde maa den, der ønsker at føre Bevis, begære en passende Tid dertil, og skulde Modparten finde Tiden for lang, maa Retten afgøre Sagen ved Kendelse. Hvis Vidner og deslige skulle føres for selve den dømmende Ret, skal der mindst 3 Dage forud gives Modparten Meddelelse om deres Navn, Stilling og Bopæl, samt om, hvad der ved dem agtes bevist, for saa vidt han ikke allerede under Sagen har erholdt fornøden Kundskab herom. Hvis Vidner og deslige skulle føres uden for den dømmende Ret, maa Modparten stævnes særlig dertil med samme Varsel som et Vidne. Om de forskellige Spørgsmaal, der kunne komme frem vedrørende Førelse af Vidner, Udmeldelse af Skønsmænd, Parternes personlige Afhøring, disses eller Trediemands Forpligtelse til at fremlægge Dokumenter o. s. v., tager Retten gerne Bestemmelse i selve det Retsmøde, hvori Domsforhandlingen berammes, men kan i øvrigt ogsaa gøre saadant før eller senere i eller uden for Retsmøde. Hvad særlig angaar Fremlæggelse af Dokumenter, paalægges det hver Part at lade de Dokumenter, som han paaberaaber sig i Skriftvekslingen, og som ere i hans Besiddelse, følge med vedkommende Processkrift i Original eller Genpart, medens andre Dokumenter, som han under Domsforhandlingen vil paaberaabe sig, og som ikke allerede ere Modparten bekendte, skulle afgives til denne i Original eller Genpart mindst 8 Dage forud for Domsforhandlingen.

Anser en Part Modpartens Udtalelser om Sagens Sammenhæng for at lide af Uklarhed eller andre Mangler, som ikke efter hans Opfordring ere afhjulpne under Skriftvekslingen, bliver i et Retsmøde Skriftvekslingens Resultat paa de omspurgte Punkter at fastslaa i en Tilførsel til Retsbogen, eller om fornødent ved Rettens Kendelse.

Adgang til efter Skriftvekslingens Slutning eller endog under selve Domsforhandlingen uden Samtykke fra Modparten at fremkomme med ny Paastande eller